Regională
Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr pagi 2 3 nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

CRONICA DRAMATICĂ

ACTUALITATEA

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II.
NR. 5538
4 PAGINI — 25 BANI
VINERI
10 MARTIE 1967

Tînăra Elena Axinte, muncitoare în secția de rebobinat a Filaturii de in și cînepă — Fălticeni, obține rezultate foarte bune în realizarea planului de producție

IOAN NEGREA
(Fotografie primită în cadrul concursului „Contemporani cu Cincinalul")

CADRUL DEBUTULUI ȘTIINȚIFIC STUDENȚESC

COMENTARIU LA STUDIUL-ANCHETĂ PRIVIND CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ STUDENȚEASCĂ DIN FACULTATEA DE CHIMIE — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI —

Experiența activității cercurilor științifice din Facultatea de chimie a Universității „București" afirmă concludent valoarea deosebită pe care o reprezintă această formă metodică de organizare a inițierii studenților în munca de cercetător. Numeroși absolvenți integrați astăzi cu succes colectivelor de cercetători din laboratoarele facultăților, întreprinderilor, institutelor de cercetări și-au început ucenicia cu o lucrare la cercul studențesc. *„Eu însumi, ca și aproape toate cadrele didactice tinere din facultate* — ne mărturisea tov. lector univ. dr. EMILIAN ANGELESCU, conducătorul cercului de chimie fizică și radiochimie — *ne-am deprins încă din anii studenției cu metodica cercetării. Activînd într-unul din cercurile științifice studențești ne-am format „mîna de lucru", am deprins metoda investigației bibliografice, pasiunea pentru cercetare — premize importante ale îndeplinirii atribuțiilor noastre științifice și didactice".* Care este în prezent contribuția activității cercurilor științifice studențești de la Facultatea de chimie în pregătirea unor absolvenți care, oriunde vor lucra — în întreprinderi și instituții de cercetări, în învăță-

ION TRONAC

(Continuare în pag. a III-a)

În construcție — noi stații de transformatoare

DEVA (de la corespondentul nostru)

La Petrila au început lucrările de construcție a unei stații de transformare de 110 kilovolți, care, la intrarea în funcțiune, va contribui la îmbunătățirea alimentării cu energie electrică a orașelor Petrila și Petroșeni.

La această stație va fi conectată o linie de înaltă tensiune Petroșeni—Faru Mare, ceea ce va permite electrificarea localităților din această parte a regiunii.

O stație asemănătoare se mai află în construcție la Petroșeni, iar alta se va construi la Vulcan.

AU ÎNCEPUT SEMĂNATUL

În Cîmpia Banatului — unde primăvara sosește mai devreme ca în alte regiuni ale țării — unitățile agricole socialiste au trecut din plin la semănat. Gospodăriile agricole de stat din cadrul trusturilor Timișoara, Deta și Arad au însămînțat cu culturi furajere mai mult de 5 500 ha, reprezentînd peste 25 la sută din suprafața planificată. Alte 5 550 ha au fost semănate pe ogoarele cooperativelor agricole de producție din raioanele Sînnicolau Mare, Timișoara, Deta și Lugoj.

Pentru cultura plantelor din prima epocă, unitățile agricole socialiste din Banat au rezervat în acest an peste 87 000 ha.

(Agerpres)

PĂMINT FĂRĂ SEAMĂN

de Fănuș Neagu

Zi de primăvară. Noaptea a bătut vîntul, scuturînd o ploaie subțire și miros de pelin vechi și eu am visat brînduși sub malul Dunării, la adăpost, unde-și mișcă stuful aripa. Și astăzi au răsărit, le văd de la fereastră și porumbeii de pe tăblia patului vechi și-au întins aripile și vor să zboare afară să se strîngă în stol cu cei de pe scoarța căruțelor de Brăila care trec pe drum trase de cai cît malul, cu coame împletite și hamuri bătute în alamă. Din Dunăre suie în cîmpie murmurul apelor tulburi — ape și cai, ce împerechere de tropote ! Parcă spun o poveste dură și gorganele cioplite de vînt și zbicite de soare ascultă și le acoperă fuga... Pasăre cu gușa de argint, luna a rămas înfiptă în culmea cerului. Pămîntul, răscolit de seve și de caii grîului — cai deasupra, cai dedesubt, ropot asurzitor trecînd prin năluci de negură — fuge sub zări și soarele-l clatină, îl amețește și peste plopii nedezmeticiți de întîlnirea cu Austrul, umblă o fată și sub pașii ei nevăzuți explodează, între buruieni zdrobite în copită, mici clopote albe. Mama-mi spune că a fost o noapte grea și după ce a stat ploaia s-a trezit o fîntînă — trup subțire de ape limpezi, vis de demult, neîmplinită poveste de dragoste și dor — și s-a dus în zbor la toate fîntînile și a curățat gălețile, și-a desferecat vinele de răcoare din fundul pămîntului și la ziuă s-a culcat lîngă Dunăre și s-a schimbat în izvor. Sînt trei izvoare mai jos de casa noastră, de azi vor fi patru, curg din veșnicie, iar mama și buna spun că au fost fîntîni, și eu știu că au fost fîntîni și fete și că, vara, cînd se înclină fabulos, din margine în margine de lume, asfințitul, de lîngă ele, se ridică peste cîmpie și peste mînjii din ierburi, miros de mentă. Și uneori sînt trei fete, de-acum vor fi patru, care se țin de mîjloc și Dunărea le spune vorbe neștiute.

Acuma ard frunze, curg ghețuri pe fluviu și parcă și o barcă se vede spre malul celălalt, aud cum sună vîntul în oblon, mi-e dor să plec și să vin, scriu versuri cu degetul pe cer și simt inima pămîntului bătînd în aria noastră, uite, parcă tremură salcîmii. Pămînt românesc, bun, și mult și roditor, pămînt cu izvoare și cu plopi și cu fete frumoase, pămînt de la Dunăre, plin cu povești pînă la rădăcina grîului, și de la rădăcina grîului plin cu sînge, apoi plin cu oase și cu credință, pămînt fără seamăn, pămînt al meu, prin dimineața adîncă și limpede care te acoperă, aud șuier de coasă și 11 000 de țărani se culcă în tine, frînți de glonț. Ei sînt oasele lui Horia și carnea lui împrăștiată în țară, sufletul lui Iancu care nu poate să doarmă. Ei sînt blestemul și mînia. Și din martie în alt martie, trec pe sub lună și merg să adape caii grîului. Și gălețile din care beau caii grîului sînt inimile lor.

Pămînt al meu, răzbunat și în sfîrșit liber, în tine e inima neamului meu.

CUM SPORIM „CARATELE" METALULUI

Specialiștii prezenți la masa rotundă a „Scînteii tineretului"

Sectorul construcțiilor navale este prin excelență, un mare consumator de metal, mai ales laminate plate, profile, țeviferoase și neferoase. Ca și în construcția vagoanelor, aici ușurarea greutății proprii a vasului influențează pozitiv creșterea încărcăturii. Există posibilități ca și în acest domeniu să găsim „căi navigabile" pentru economisirea metalului, această prețioasă materie primă ? În ce direcții trebuie să se acționeze pentru creșterea eficienței economice a construcțiilor navale ? Răspunsuri, soluții la aceste întrebări au fost indicate de specialiști, la „masa rotundă" organizată zilele trecute la Galați de către redacția ziarului nostru. Conducător al discuțiilor — tovarășul prof. ing. IOSIF EGRI.

— Prof. ing. IOSIF EGRI — rectorul Institutului politehnic din Galați, ing. CORNELIU CLOȘCA — șef de proiect la ICEPRONAV — Galați, ing. ȘTEFAN DRUGESCU — directorul tehnic al Șantierelor Navale Galați, ing. IONEL GHIȚĂ — proiectant-șef la ICEPRONAV, conf. ing. MIRCEA MANOLACHE — șeful catedrei de tehnologie mecanică a Institutului politehnic Galați și ing. MIHAI SGRUMALA — decanul facultății de mecanică a Institutului politehnic Galați — RĂSPUND LA ACEASTĂ ÎNTREBARE DEMONSTRÎND CĂ EXISTĂ NUMEROASE

„CĂI NAVIGABILE" ȘI ÎN CONSTRUCȚIILE NAVALE

Faze incomplete în metamorfoza CALC-OȚEL

În construcția navelor, **proiectarea** are un rol hotărîtor asupra consumului de metal. De aceea, prima parte a discuțiilor a fost canalizată în această direcție.

— Cu mijloacele actuale, nu se poate vorbi de o dimensionare completă prin calcul a corpului navei, arăta ing. **C. CLOȘCA.** Tendința în lume este de a se reduce cît mai mult dimensionarea așa-zisă „după experiență". Presupunînd că proiectantul este pus la punct cu mijloacele moderne de calcul, se poate întîmpla însă ca organul de avizare să nu admită unele soluții.

— Registrul după care lucrăm — a explicat ing. **I. GHIȚĂ — a fost pînă prin 1953—1955 foarte receptiv la noutăți. În prezent este, după părerea noastră, rămas în urmă. Și nu este singurul caz.** La ora actuală, doar registrul „Norske Veritas" (Oslo) permite aplicarea tehnicii calculului electronic. Noi am încercat să modificăm după „Norske Veritas" racordările colțurilor de la gurile de magazie. Ne-au trebuit multe luni pentru a convinge organele de avizare asupra avantajelor. Abia la ultimul vas s-a acceptat această idee. Rezultatul : numai de aici se pot economisi peste 3 000 kg oțel la fiecare navă. **De aceea, considerăm că trebuie admisă ideea unor îmbunătățiri la registrul utilizat.**

— Constructorii de nave apreciază consecvența tinerilor cercetători și proiectanți din noul Institut de cercetări și proiectări navale — sublinia

Discuție organizată de ing. ARTUR IOAN

(Continuare în pag. II—III)

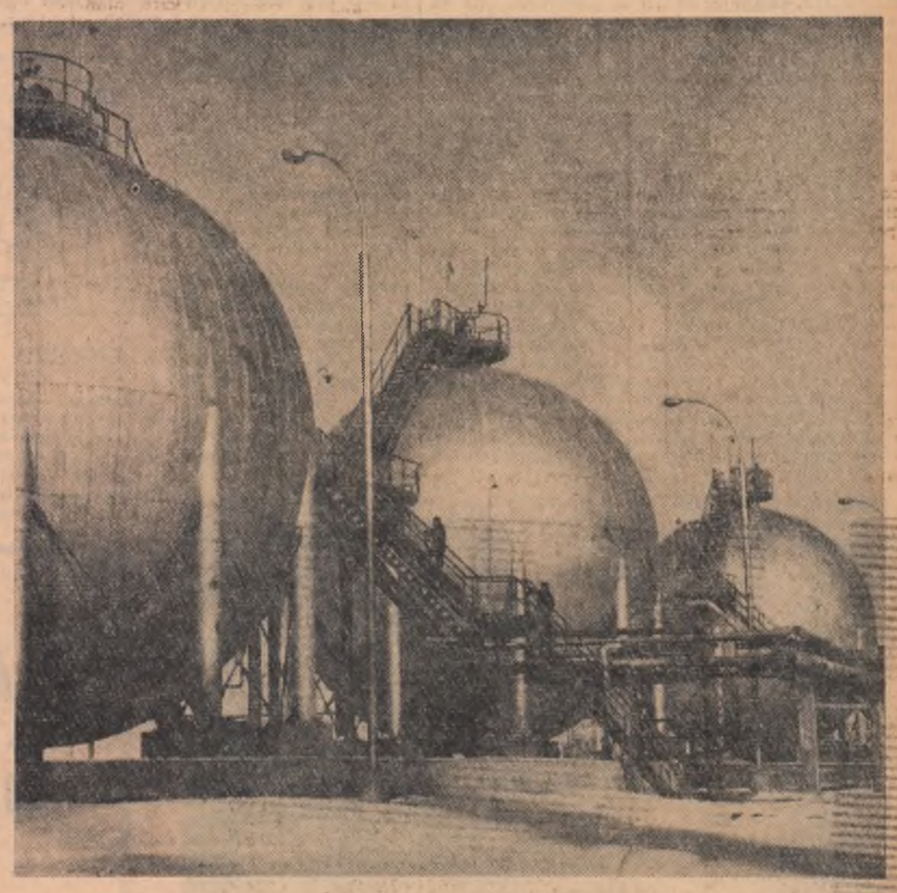

Vedere a depozitului de amoniac al Combinatului de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele

FLECARO-MANIA

CADRAN

Nu știu, dar mi se pare că cele 24 de ore se dilată de unii și de alții într-atîta încît e loc și pentru al patrulea 8 al zilei. Dacă mă înșel nu știu atunci unde pot încăpea atîtea vorbe cu sau fără socoteală auzite și răsauzite. „Cutare și Cutare sînt etc. și etc., dar mai au și lipsuri". Se ridică apoi și Cutare, îl urmează și Cutare, și spun, și spun. Se ridică și alții și spun și ei tot auzite și răsauzite : „Cutare și Cutare sînt așa și pe dincolo. Doar oameni sîntem". Și din nou se înscriu la cuvînt Cutare și bineînțeles omonimul lui Cutare și-și iau un angajament. Timpul trece și iar se întocmește un proces verbal. Partitura e învățată, partitura e la îndemîna oricui. „La ce bun toate astea ?" am întreba pe cineva. „Să simtă mîna fermă a noastră, a colectivului", mi s-a spus fiind privit ca unul picat din lună. „La ce bun ?" — am repetat. Omul s-a uitat contrariat la mine, m-a cîntărit din ochi mirîndu-se că mă vede în toate mințile. „Păi așa-i obiceiul, oameni sîntem și se cade să ne ajutăm între noi". „La ce bun ?" — m-am surprins repetînd obsedant. Neprimind răspuns, am adăugat : „și-n iulie, și-n septembrie, și-n decembrie, ianuarie, februarie tot despre Cutare și Cutare. Și i-ați ajutat cu ceva ? Nu prea cred. Tot despre absențele nemotivate ale lui Cutare ați vorbit. La ce bun ? Păi dacă sîntem oameni și în plus și oameni serioși, atunci să vedem și altfel cum pot fi ajutați chiulangiul și rebuto-

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

Tinerețea bătrînului oraș Suceava

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Sportivii fac, fără îndoială, parte dintre personalitățile cele mai îndrăgite de tineri. Este firesc, deci, faptul ca unei victorii obținută pe terenul înconjurat de tribune să i se asocieze și un profil moral, spiritual luminos al celui ce a ieșit primul într-o competiție care cere mult efort, talent, perseverență, disciplină, cunoștințe.

Sînt sportivii noștri întotdeauna asemenea oameni ? Ce anume favorizează abaterile despre care auzim uneori ?

Să citim această scrisoare.

VITEZA PICIOARELOR NU SUBȚIAZĂ OBRAZUL...

Vă scriu sub imperiul revoltei și al neputinței. Pentru a mă înțelege mai bine, voi spune întîi cîteva cuvinte despre mine, despre o latură a vieții mele. Lucrez ca tehnician la Ministerul Construcțiilor, venind după cîțiva ani de muncă la Bicaz. De peste 9 ani tot timpul meu liber, gîndurile și pasiunile, le-am consacrat activității de antrenor de atletism. Ceea ce m-a atras ca un magnet, nu a fost numai vechea dragoste pentru atletism, cît mai ales pasiunea pentru munca cu copiii, cu tineretul. Și astfel, problemele tinerilor sportivi, ale educației lor, bucuriile, necazurile și greutățile elevilor mei, au devenit însăși problemele mele de viață.

Am încercat, în măsura în care m-am priceput, să dau celor pe care-i cresc, nu numai cunoștințe în ale atletismului, dar să le și influențez idealurile, modul de comportare în familie și societate. Mai presus de toate am încercat să-i fac să înțeleagă că sînt datori societății care îi crește, căreia trebuie să-i consacre munca lor ; am dorit să văd cum munca și sfaturile mele au contribuit la netezirea drumului lor în viață. Tocmai de aceea sînt acum atît de necă-

ERNEST RADULIAN
antrenor
clubul „Constructorul"
București

(Continuare în pag. a III-a)

Creşe şi cămine pentru copiii ţăranilor cooperatori

GALAŢI (de la corespondentul nostru).

Începînd din primăvara acestui an, copiii sub vîrsta şcolară ai cooperatorilor din satele raionului Brăila îşi vor petrece timpul cît părinţii lor vor fi la munca cîmpului, sub supravegherea educatoarelor.

Pentru majoritatea dintre ei, a început construcţia şi amenajarea de noi creşe şi cămine sezoniere. Pe lîngă cooperativele agricole vor fi amenajate 12 creşe în localuri corespunzătoare, iar alte 36 vor fi construite după proiecte tip.

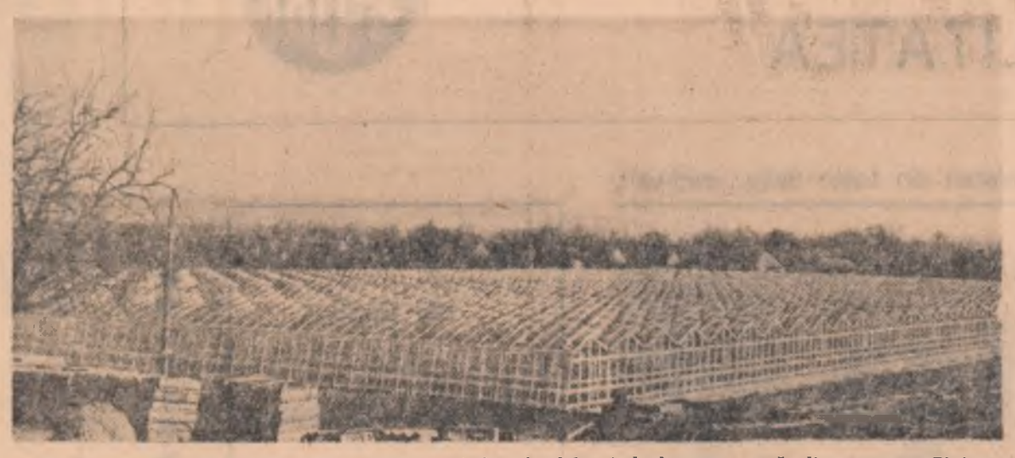

Pieţele din regiunea Crişana vor primi în curînd trufandale şi de la noua seră din comuna Finiş
Foto: AGERPRES

CU, SAU ÎMPOTRIVA MODEI ? (II)

de **Lascăr Sebastian**

Se naşte însă, necesitatea unei alte întrebări: În schimbările-i repezi, menite să distrugă monotonia şi să aducă mereu ceva nou, sau măcar aparent nou, oare moda nu ajunge să ia forme absurde, aberante ? Din păcate, răspunsul nu poate fi decît afirmativ.

Cînd cineva te ia de sus de tot şi te acuză ca un procuror : „Nu eşti, domnule, în pas cu moda !" — răspunde-i fără să clipeşti : „În pas cu moda mai c-aş fi. Dar refuz să fiu în galop cu moda !" Omul, cu deosebire omul modern, simte nevoia, şi imperioasă şi legitimă, să cîştige, nu să piardă timpul. Pentru exploatarea duratei, viteza e un bun ajutător. Cu o condiţie : să n-o aplicăm tuturor sectoarelor vieţii.

Moda, întrucît e legată de ideea de nou şi de frumos, trebuie combătută cînd atinge forma galopantă, despre care se ştie că este şi mortală.

„AŞA SE POARTĂ"

Pe lîngă rapiditatea ameţitoare a schimbărilor, impuse de modă, mai există şi altă formă stupidă. De unde moda, în definiţia ei, cuprinde ideea de diversificare, de variaţie, ea ajunge de multe ori la contrarul menirii sale : la uniformitate, la monotonie.

Argumentul banal şi ieftin că „aşa se poartă" nu poate fi convingător. Fiindcă eu trebuie să port, nu negreşit ce „se poartă" ci ceea ce din cîte se poartă mi se potriveşte **mie**, ceea ce „mă prinde". Or, culoarea care poate avantaja pe cutare sau pe cutare, pentru mine poate fi dezastruos, dezvăluindu-mi şi prostgustul, şi sufletul de sclav faţă de modă. Şi mai e ceva. Anume culoare sau anume tăietură a îmbrăcămintei mai trebuie potrivite şi după vîrstă. Şliţul bogat care adăuga un plus de farmec tinerei de care vorbeam ieri, sigur ridiculizează pe o bătrînă, altfel demnă de veneraţie. Cunosc o femeie, curată băbătie, care ţine morţiş să fie „în pas cu moda" şi se îmbracă tocmai ca o adolescentă la primul bal, avînd, desigur, iluzia că astfel se întinereşte. E rîsul cartierului, al cărui bun simţ, nu se lasă impresionat de faptul că baza e **à la page**.

În privinţa aceasta, admirabilă şi instructivă e vorba rostită cîndva de Ninon de Lenclos Faimoasă prin frumuseţe şi spirit, Ninon a fost totdeauna la punct cu moda, a schimbat toaletele cele mai elegante ale veacului al XVII-lea francez. Dar ea a trăit aproape 90 de ani. La bătrîneţe, se purta de o mare simplitate. Voltaire, tînăr atunci, şi-a exprimat uimirea că ea a putut renunţa la eleganţa de odinioară : „La vîrsta mea — a răspuns Ninon — **nu te mai îmbraci, te acoperi**".

E BUN COSTUMUL ROMAN, DACĂ-I GREC

Cît e de absurd să te ţii strict de modă, fie că ţi se potriveşte, fie că nu, se vede şi din următoarea anecdotă pe care ne-o relatează iscusitul moralist Chamfort. Se ştie că, pînă aproape de Revoluţia franceză, pe prima scenă a Franţei, nu era cunoscut, pentru teatrul tragic, decît un costum : costumul roman. În costum roman se jucau şi tragediile greceşti, şi cele spaniole, şi cele americane etc. Printre primii care au ţinut să respecte epoca şi locul a fost marele tragedian Lekain. Avînd să joace pe Oreste în **Andromaca**, el a comandat un costum grec. Pe cînd tocmai şi-l încerca, a intrat în cabina lui un coleg, actorul Dauberval. **„Noutatea acestui costum — zice Chamfort — l-a izbit pe Dauberval şi a întrebat că ce este. — E un costum grec, i-a răspuns Lekain. Grozav e de frumos !** a exclamat Dauberval ; **să ştii că primul costum roman de care o să am nevoie, o să pun să mi-l facă grec !"** Bietul tragedian nu cunoaştea vorba lui Rochefoucauld: **„Nu păşeşti în fruntea unui regiment cum umbli cînd te plimbi".** Nici vorba lui Goethe n-a cunoscut-o : **Se poate ca cineva, costumat turceşte, să se simtă bine în ipostaza asta la o serată veselă de iarnă. Ce am spune însă despre el dacă ar continua să se arate deghizat astfel tot anul ? Am spune sau că omul nostru e nebun, sau că e neapărat pe calea cea mai sigură spre a-şi pierde minţile.**

„NEBUNICA"

Am şi cunoscut unul care şi le pierduse. L-am cunoscut acum aproape 40 de ani. La Paris, în Montmartre, la Cafe du Nord-Sud. Unde se adunau de obicei mai mulţi tipi bizari, tragici şi ridicoli. Şi nu era altul decît fratele vestitei dansatoare americane Isadora Duncan, iubita poetului Esenin. Pînă şi amicii lui de cafenea, cu care se întîlnea zi de zi, erau conştienţi de scrinteala insului, îl botezaseră Louftinguette. Poreclа înseamnă „nebunelul" sau „nebunica". Şi i se potrivea. De ce ? Pentru că toate ideile sale „filozofice" despre univers şi le fundamenta, întrucît dînsul era profesor de gimnastică, pe „gimnastica-i ştiinţă". Şi, mai ales, pentru că îşi făcea apariţia la cafenea „tot anul" într-un port straniu şi înfricoşător de anacronic. Louftinguette se purta în sandale de aur a la Ludovic al XIV-lea, şi învăluit într-o pelerină largă, cu una din pulpane zvîrlită peste umăr, aşa cum purtau odinioară spadasinii şi **i bravi** veneţieni în Renaştere. Acest talmeş - balmeş vestimentar ilustra voinţa ritoasă a ipochimenului de a se singulariza, de-a fi „original" cu orice preţ. Cam în stilul „lăţoşilor" noştri, azi pe cale de dispariţie. Căci moda are şi partea asta : se vrea uneori cu orice preţ originală Şi cine nu-i în stare să-şi dovedească originalitatea, să zicem, în gîndire, atunci aplică nituri şi tigheluri pe nădragi. De fapt, aici, nici nu poate fi vorba de originalitate, ci de excentricitate. Ceea ce este cu totul altceva. Şi ceva demn de a fi respins.

În sfîrşit, unele infiltraţii ale modei în domenii străine ei, duc la rezultate de tot nedorite. Din păcate, există cîte o modă în ştiinţă, în artă, în literatură — mode care degradează aceste discipline. Dar asupra acestor infiltraţii regretabile, spaţiul nu-mi îngăduie să întîrzii. Şi în privinţa aceasta n-avem decît o consolare — spusa lui Jules Renard : **„Din fericire, nimic nu se demodează mai repede ca moda".**

CONCLUZIA ?

Vasăzică, dacă noul, de fapt, nu e nou ; dacă noul se învechеşte repede ; dacă schimbările modei duc la forme aberante ; dacă infiltraţiile ei sînt nefaste — atunci moda e curată infamie.

Departe de mine asemenea concluzie. Nu pentru că o inconştientă uşurinţă m-ar face, acum la sfîrşit, să contrazic singur tot ceea ce am spus pînă acum. Nu. Sînt, din păcate, foarte reale „săririle peste cal" ale modei, şi unele dintre ele au fost aici enumerate şi analizate, în limitele spaţiului şi ale puterii mele de judecată Dar de aici şi pînă la tăgăduirea valorii modei, drumul e incomensurabil.

Vă întreb, tineri cititori, v-ar plăcea ca iubitul sau iubita să vă apară, de la leagăn la groapă, în acelaşi şi acelaşi veşmînt ? V-ar plăcea să vă cheltuiţi toată viaţa în mijlocul aceloraşi şi aceloraşi obiecte ? Dacă ar fi aşa, nu v-ar înghiţi viaţa căscatul enorm de care pomeneşte Baudelaire ?

Moda înlesneşte omului să-şi exercite, mă rog la nivelul chiar al cotidianului fugar, bunul simţ, fantezia, în oarecare măsură originalitatea, înclinarea spre frumos, spre frumosul gingaş sau spre frumosul bărbătesc, nevoia de varietate care nu trebuie neapărat să cadă în demenţă. Moda e capabilă să adauge cîte ceva la relaţiile civilizate dintre oameni.

Şi mai întreb : care n-ar vrea să se spună despre sine ceea ce s-a spus la vremea ei despre celebra cîntăreaţă Shophie Arnould: **„Toate femeile se îmbracă după moda de azi. Sophie Arnould se îmbracă după moda de mîine"** ? Care tînără, adică, n-ar vrea să fie ea însăşi o creatoare a modei, dovedindu-şi tocmai bunul gust, fantezia, personalitatea ?...

De la Ana la Caiafa ?

Vreţi să-i cunoaşteţi pe mecanizatorii de la G.A.S. Făcăieni ? Să nu vă duceţi la Făcăieni. Îi puteţi întîlni pe drumul dintre Făcăieni şi Călăraşi. Pot fi identificaţi uşor. Sînt 32, cu ei călătoreşte şi o fată, Otilia Birsan, inginer mecanic, iar pe parcursul celor 80 km ai timp să discuţi cu fiecare dintre ei. Călătoria a început de cîteva zile şi nu se întrevăd speranţe pentru sfîrşitul ei ; doar dacă mecanizatorii vor renunţa la scopul pentru care au plecat la drum.

Gospodăria agricolă de stat Făcăieni este o unitate nouă, cu terenuri în baltă, la mari depărtări. Transporturile ocupă un loc important în activitatea mecanizatorilor de aici. 32 dintre ei s-au pregătit toată iarna, sub îndrumarea inginerului mecanic, pentru examenul de rutierist. Pregătirile au fost încheiate, mecanizatorii nu se pot însă prezenta la examen. Nu au făcut R. B. W. Analiza o face laboratorul din Călăraşi. Băieţii au mers la Călăraşi. „Noi nu recoltăm sînge la un grup aşa de mare — le-au spus cei de la laborator. Mergeţi la dispensarul din comună. Să ne trimită ei sîngele". Au fost. „Cu plăcere, li s-a spus aici. Noi nu avem eprubete decît pentru cei care lucrează în zootehnie. Mergeţi la Călăraşi sau procuraţi-vă eprubete". Au fost din nou la Călăraşi. Acelaşi rezultat. Au fost la Feteşti să cumpere eprubete. N-au găsit.

Cît vor mai călători mecanizatorii din Făcăieni de la... Ana la Caiafa ?

ION ŞERBU

CRONICA Dramatică

Un Hamlet de provincie

„Platonov", jucat la noi sub titlul „Un Hamlet de provincie", e o neîndoielnică probă a genialităţii lui Cehov. El face parte dintre acei artişti care se nasc cu o lume a lor. La ei scurgerea vremii nu atacă prima şi marea intuiţie asupra lumii, ci doar contribuie la perfecţionarea tehnicii artistice. Acest caracter aparţine îndeosebi unor sensibilităţi lirice, care percep universul prin procese afective. Poetul cînd deschide ochii asupra lumii are revelaţia unică, fundamentală. Timpul o va nuanţa doar. „Platonov" este revelaţia cehoviană. Piesa pare scrisă în transă, Cehov notînd după un autoritar dicteu interior aspectele lumii căreia i-a fost destinat, de care nu se va despărţi. Ea se află acum în stare brută, asemeni magmei pe care nimeni şi nimic nu o poate stăvili, care îngheaţă în forme stranii, cu armonii şi contorsiuni neîntîlnite. Dacă celelalte piese ale lui Cehov sînt perfect echilibrate aici el este stufos, miriapodic, grotesc, liric. „Platonov" seamănă cu o piesă de Shakespeare. Anda Boldur semnează traducerea şi excelenta adaptare a acestui text. Meritul principal constă în senzaţia de univers în formare pe care o întîlnim, deoarece ea nu s-a condus după normele intransigenţei cehoviene de mai tîrziu, păstrînd toate motivele pe care le întîlnim aici în germene Cehov prin teatrul său a creat o atmosferă specifică, atmosferă ce se menţine în fiecare dintre capodoperele sale. Ea, deşi există şi în „Platonov", nu are încă aparenţa de univers constituit din celelalte piese. Aici întîlnim o **atmosferă dublă**, cea a schiţelor şi cea a teatrului. Regizorul L. Giurchescu şi scenograful D. Nemţeanu pleacă de la această observaţie. Ei construiesc spectacolul pe două planuri care alternează cu bruschеţe. Trecerile abrupte dintr-un plan în altul nu au fost evitate, accentuînd astfel sentimentul de univers plural al textului Soluţia scenografică respectă cel mai fidel această structurare a spectacolului. Există un cadru fix cu mesteceni de o mare frumuseţe poetică, distincţie şi cu o emoţionantă puritate a lirismului, anunţînd atmosfera ce se va contura în piesele următoare. În această lume pătrund scene din viaţa reală, cele ce anticipează schiţele, în care sugestia se obţine prin mobile şi materiale autentice. Deci, pe de o parte iluzia mestecenilor, construiţi discret din butaforie, iar pe de alta naturalismul vieţii cotidiene. Spectacolul însă nu porneşte de la ideea opoziţiei acestor sfere, ci a coexistenţei lor. Este, cred, cel dintîi merit al montării. Regizorul nu a putut păstra însă pe parcursul întregului spectacol echilibrul celor două planuri.

O primă cauză şi poate cea esenţială se datorează distribuirii lui Amza Pelea în rolul lui Platonov. Acest învăţător de provincie exprimă universul dublu al piesei, alternînd dispoziţii de natură diferită. Neputinţa lui Platonov poate fi comică, dar atunci cînd el are conştiinţa ei devine tragică. Actele lui Platonov sînt comice, meditaţiile sale nu. Această distincţie nu o păstrează interpretul. El, de la seară la seară, extinde la întreaga partitură ironizarea lui Platonov. Amza Pelea se limitează destul de stereotip la un singur procedeu comic contrastul dintre statura masivă şi vocea de cap pe care o utilizează. Platonov s-a împotmolit, el se plictiseşte. Nimic nu-l mai stimulează, viaţa se scurge pe lîngă el. Este un Roquentin avant la lettre. Ca şi pentru eroul lui Sartre, lumea materială îşi pierde consistenţa, fluiditatea acesteia devenind un motiv de tortură Platonov nu se mai poate defini, personalitatea lui se volatilizează. Deşi el pretinde că încearcă în cele trei iubiri ale sale diverse experienţe, în realitate nu Platonov este cel care iubeşte, ci el este iubit. Îmbolnăvit de propria-i slăbiciune, Platonov circulă absent printre oameni. Cehov îl conduce lent, dar fără nici o îndoială către moarte. Insensibil la această latură a eroului său, Amza Pelea creează un Platonov fără dramă.

MIHAI FOTINO
Văzut de NEAGU RĂDULESCU

Platonov este iubit pentru că nu face nimic, pentru că nu se defineşte. Femeile iubesc în el pe un altul, proiecţie ideală a fiecăreia dintre ele. L. Giurchescu înţelegînd aceasta a urmărit cu perseverenţă individualizarea precisă a celor trei femei. Distribuind-o pe Silvia Popovici, el vede în Anna Petrovna o frumuseţe rară, o femeie distinsă ce se ofileşte aici. Sacrificiul devine astfel şi mai dureros. Silvia Popovici redă cu fineţe aristocratismul Annei, cea care din pudoare îşi ascunde tristeţea. Această nobilă doamnă nu vrea să fie văzută suferind. E prea mîndră, şi atunci rîde permanent. Rîsul ei născut din orgoliu nu încremeneşte decît în cîteva momente de mare tragism. Unul dintre ele este cel în care din frumoasa Anna izbucneşte feudalul ce-şi pălmuieşte violent sluga. Pentru Vasilica Tastaman, Sofia a reprezentat o încercare de lărgire a profilului său artistic. Ea reuşeşte în cea mai mare măsură, făcînd din Sofia un personaj mărunt, capabil de iubire, animat de aspiraţia spre eliberare. Actriţa nu are însă resursele necesare pentru momentele tragice din ultimele scene. Şi pentru Sanda Toma, Saşa a fost o nouă experienţă, reuşită însă strălucitor. Saşa s-a rătăcit în această lume a oamenilor maturi, a acestor oameni care deseori o sperie. Ea trăieşte din iubire şi de aceea refuză să afle adevărul despre Platonov. Saşa nu poate lupta nici cu Anna Petrovna, nici cu Platonov, pentru ea consecvenţa înseamnă unica soluţie de apărare. Sanda Toma este ireală, descinsă parcă asemeni Micului Prinţ din alte lumi. Părăsită, jignită, Saşa rămîne la fel de discretă, doar viaţa copilului în pericol o va face să revină. Aflînd despre dragostea lui Platonov şi pentru Sofia, din Saşa izbucneşte întreaga suferinţă. Pentru omul simplu, cărţile înseamnă o cheie a înţelepciunii, pentru Zorba ele trebuiau să rezolve teama de moarte, pentru Saşa înseamnă un fundament al eticii. Ea loveşte disperată cu pumnii săi mici în pieptul lui Platonov, care de abia acum este într-adevăr un idol prăbuşit.

În timp ce personajele feminine creează atmosfera unui lirism plin de nuanţe, cele masculine sînt văzute din alte unghiuri. Fl. Scărlătescu şi D. Rucăreanu realizează în spectacol contraponderea lirismului. Apariţiile lor stridente, grotesti uneori aduc cealaltă dimensiune a viziunii cehoviene despre om. Conceput de regizor cu aceeaşi intenţie, rolul interpretat de Ina Don rămîne deseori exterior, lipsit de organicitate. Val. Plătăreanu este corect în Voinieţ, acest personaj atît de neclar şi ciudat. E doar un băiat de bani gata ? E un permanent nefericit în iubire ? E un inteligent cu complexe ? E un găgăuţă ? E un naiv ? Osip (C. Băltăreţu) este un copil asemeni Saşei. El doar cu ea se înţelege. De o nespusă poezie, cu o nobleţe antică, este scrisă acea poveste despre iubirea lui pentru Anna, pe care asemeni unei nimfe a văzut-o răsărind din ape. În întreaga piesă, iubirea, născută parcă dintr-un blestem, e doar prilej de dezastre. În dr. Trileţki, M. Fotino creează cel mai frumos rol masculin. El realizează, lucru dificil, înrudirea nu numai biologică ci şi spirituală cu Saşa (Regia îl apropie mai mult de Platonov, pentru aceasta apelînd chiar la o soluţie evidentă : amîndoi poartă în ultimele scene acelaşi costum). M. Fotino, chiar în momentele de beţie păstrează farmecul, sensibilitatea personajului. El, ca şi Saşa ştie totul, dar iubindu-l atît pe Platonov cît şi pe ea, se străduie să le apere iubirea. Colea face parte dintre acei oameni modeşti al căror vis este mereu construirea fericirii celorlalţi. Sufletul său sfărîmat, deruta acestui om în faţa morţii lui Platonov, M. Fotino o transmite cu un intens tragism. Succesul principal constă în obţinerea unităţii interioare a personajului, construit în funcţie de acest moment final.

Este un spectacol care merită să fie văzut, discutat, aplaudat.

GEORGE BANU

„FATA PADURII"

Foto: FRANCISC KONCZ
Gherla
(Fotografie primită în cadrul concursului „Contemporani cu Cincinalul")

„CĂI NAVIGABILE" ŞI ÎN CONSTRUCŢIILE NAVALE

Ing. Corneliu Gloşca

Ing. Ştefan Drugescu

Conf. ing. Mircea Manolache

(Urmare din pag. 1)

În cuvîntul său directorul tehnic al S.N.G., ing. **ŞTEFAN DRUGESCU. Din păcate se pierde timp, pentru că, dacă proiectantul prezintă soluţii de tehnicitate superioară, gradul de tehnicitate redus al celui care avizează, constituie o frînă. Pentru a se cîştiga timp la calculul de dimensionare şi în acelaşi timp pentru a spori mijloacele de convingere trebuie introdus neapărat calculul electronic.** Altfel, timpul de proiectare se lungeşte, scade competitivitatea soluţiei, deci a tipului de navă şi, pentru a se cîştiga acest timp, se va recurge tot la metode empirice, deci la consum suplimentar de metal, implicit la reducerea capacităţii de încărcare.

De la planşeta proiectantului pot pleca nenumărate soluţii pentru economisirea metalului. Unele reproiectări ale instalaţiilor de punte şi ale tehnologiei — domeniu în care proiectantul este mai liber în acţiune — au dus la rezultate deosebite. La cargoul de 4 500 tone îmbunătăţit — ultima realizare a ICEPRONAV — la instalaţia de încărcare, prin folosirea unor oţeluri cu limită înaltă de curgere, consumul s-a redus cu 20 tone pe navă. Există însă numeroase rezerve pentru economia de metal.

— Deşi s-a reproiectat cabestanul, arăta inginerul **I. GHIŢĂ**, şi prin reducerea greutăţii lui cu 700 kg s-a ajuns la o greutate netă de 1 850 kg, totuşi în străinătate el are doar 1 600—1 650 kg. La vinciul de ancoră am redus greutatea, tot prin reproiectare, cu două tone ; acum vinciurile noastre au 11 tone, însă vinciurile de pe vasele germane şi poloneze au 9—10 tone. Deci **există posibilităţi de reducere a greutăţii şi noi ne vom strădui să uşurăm cît mai mult puntea vasului de aceste încărcări inutile.**

Apel către specialiştii bucureşteni

Referindu-se la indicaţiile cuprinse în cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, prof. ing. I. Egri arăta că eficienţa măsurilor privind modernizarea şi automatizarea producţiei, fabricarea de produse complexe, de înaltă tehnicitate şi reducerea consumului de metal diferă mult de la un produs la altul. Toate aceste căi cuprinse în documentele plenarei se pot îmbina însă armonios cînd este vorba de o navă — ea însăşi o instalaţie complexă, care trebuie să ofere siguranţă, confort, un raport eficient între capacitatea de încărcare şi greutatea proprie.

— În această privinţă un rol hotărîtor îl are ştiinţa — spunea prof. **I. EGRI.** Cadrele didactice de specialitate din institut, înţelegînd acest deziderat, au abordat o serie de probleme din domeniul construcţiei de nave şi au elaborat metode noi de calcul menite să îmbunătăţească indicii tehnico-economici, să reducă gabaritul, greutatea, preţul de cost Iată cîteva lucrări elaborate în institut : „Contribuţii la calculul greutăţii corpurilor de nave" — autor un colectiv condus de prof. ing. Constantin Năstase, „Reducerea consumurilor specifice la unele repere din construcţia navelor la Şantierul naval Galaţi" — autor, colectivul catedrei de ştiinţe economice etc.

— Noi avem în vedere şi posibilitatea utilizării aluminiului la nave destinate apelor mici, mai ales în Delta Dunării, unde se ridică probleme privind transportul stufului şi al turiştilor, al căror număr creşte în fiecare an, a completat conf. ing. **M. MANOLACHE.** Astfel, în prezent întreprindem cercetări în domeniul comportării unor aliaje de aluminiu în mediu marin, precum şi cercetări asupra protecţiei anticorozive.

Unanimitate de păreri : **există o colaborare fructuoasă între specialiştii din Institutul politehnic, ICEPRONAV şi Şantierul Naval Galaţi. Totuşi, s-a arătat la masa rotundă, există domenii în care aportul forţelor ştiinţifice din Galaţi este limitat.**

— În construcţia navelor moderne — arăta ing. I. Ghiţă, a apărut un nou oţel carbon, cu o bună sudabilitate şi cu limita de curgere de 30 kg/mmp, care se comportă ca un oţel slab aliat. Este aşa numitul oţel „E" — din care şantierul naval a primit un lot — şi din care japonezii, cu toate

● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină AZI ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

NOI LABORATOARE DE CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE

În mai multe centre universitare din țară au fost înființate anul acesta noi laboratoare de cercetări științifice destinate atît perfecționării activității didactice a corpului profesoral cît și aprofundării de către studenți a cunoștințelor teoretice predate la orele de curs. În București, au fost amenajate laboratoarele de economia industriei — în cadrul Institutului de științe economice „V. I. Lenin" — și de transplant renal — pe lîngă Institutul de medicină și farmacie. Acesta din urmă servește experimentelor de chirurgie modernă a rinichiului. Un bazin artificial cu o suprafață de 1400 mp, construit recent la Institutul politehnic din Galați, este utilizat de cadrele didactice și viitorii ingineri pentru aprofundarea diferitelor aspecte privind statica și dinamica navelor.

(Agerpres)

PRIMUL STUDIO AL ARTISTULUI AMATOR

SUCEAVA (de la corespondentul nostru)

La Casa de cultură din Rădăuți și-a început activitatea primul studio al artistului amator din regiunea Suceava. În cadrul lui activează artiști amatori din întreprinderi, instituții, școli, cămine culturale apropiate orașului Rădăuți. Cei peste 300 de membri ai formațiilor de cor, dansuri, teatru, soliști vocali și instrumentiști vor primi îndrumări de specialitate din partea metodiștilor Casei regionale a creației populare, regizorilor, actorilor și dirijorilor instituțiilor de artă din regiune. Filarmonica de stat din Botoșani, de exemplu, va prezenta aici un ciclu de concerte-lecții. Entuziaștii artiști amatori care activează în cadrul studioului de la Casa raională de cultură Rădăuți au prezentat primul lor spectacol intitulat „Poeme peste ani" — un montaj literar muzical coregrafic. Membrii secției de teatru pregătesc piesa „Titanic vals", iar cei de la muzică și coregrafie pun în scenă opereta „Crai Nou" de Ciprian Porumbescu.

COVOARE PLUȘATE DIN POLIPROPILINĂ

Institutul de cercetări textile, în colaborare cu Uzinele textile Cisnădie, au pus la punct producția de covoare plușate din polipropilină — o nouă fibră textilă. Aceasta întrunește o serie de calități: durabilitate de 15—20 de ori mai mare decît lîna, greutate specifică mică, rezistență mare la frecare. Din 3 tone de polipropilină, s-au fabricat 2 900 mp. de covoare plușate, aproape de două ori mai mult decît se produce în mod obișnuit din aceeași cantitate de lînă. Covoarele au un colorit viu, se spală ușor și sînt neinflamabile.

(Agerpres)

Elevi ai Școlii nr. 11 din Capitală în vizită la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România

EPIDIASCOPUL ROMÂNESC „ATLAS"

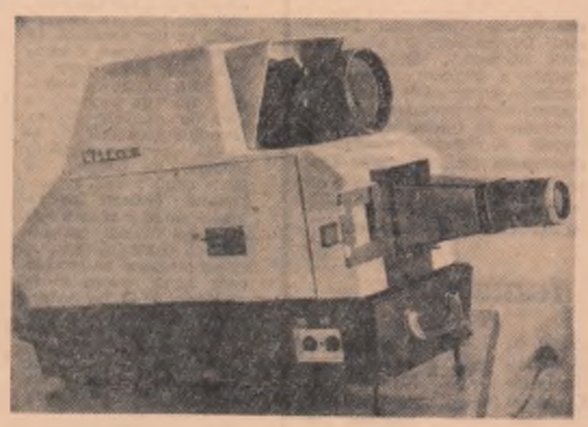

Cu prilejul celei de a doua ediții a „Serilor „Scînteii tineretului", și-a primit botezul de lucru într-o sală de spectacole epidiascopul românesc „Atlas", seria I. Aplauzele pe care spectatorii le-au oferit numerelor din programul „serii" au fost adresate și constructorilor noului epidiascop. Acest aparat, produs de I.O.R., este destinat proiecțiilor de fotografii, texte din cărți, ziare sau reviste și proiecțiilor de diapozitive alb-negru și color. El poate fi utilizat în învățămînt, cluburi, pentru proiecții în cadrul conferințelor etc. Formatul maxim al fotografiilor sau textelor prezentate este 16x16 cm. Pentru diapozitive sînt prevăzute trei dimensiuni: 5x5, 7x7, 8,5x8,5 cm. Dintre caracteristicile tehnice mai enumerăm: dimensiunile ecranului pentru o proiecție normală — peste doi metri pe latură; răcirea forțată cu aer realizată prin două ventilatoare și un filtru caloric introdus între retinele condensatorului.

TELEVIZIUNE

VINERI 10 MARTIE 1967

18,00 — Pentru cei mici: Ala-Bala... cu Boni și Sache; 18,30 — Pentru tineretul școlar: România pitorească — 1967; 18,50 — Publicitate; 19,00 — Telejurnalul de seară; 19,20 — Buletinul circulației rutiere; 19,30 — Dicționar de personaje — Litera H (II); 20,00 — Săptămîna; 21,00 — Reflector; 21,15 — Avanpremieră; 21,30 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice: Guatemala; 22,00 — Seară de muzică la Muzeul „George Enescu"; 22,40 — Telejurnalul de noapte; 22,55 — Închiderea emisiunii.

Flecaro-mania

(Urmare din pag. I)

rul. Căci o să ajungem într-o zi să ne ajute alții pe noi. Nu de alta, dar numai cu Cutare și Cutare ne-am pierdut atîta amar de vreme uitînd că și sancțiunile sînt omenești, uitînd și de casă, de masă și de familie, și de carte, căci la urma urmei vorba lungă nu ajută".

Se crede greșit că flecăreala e numai ce se caricaturizează aiurea. Flecăreala e un morb mult mai perfid care se strecoară în treburile serioase macerînd bunele intenții, făcînd gestul omenesc plin de solicitudine un automatism vidat de orice sens. Se zice că nu iese fum fără foc. Așa o fi! Dar ar trebui să mai știm că acolo unde se vorbește mult se muncește prea puțin, căci vorba lungă nu e numai inutilă pierdere de vreme, dar și de energii. Fizice și intelectuale. Ofensiva împotriva irosirilor de tot felul implică și ofensiva împotriva flecărelii.

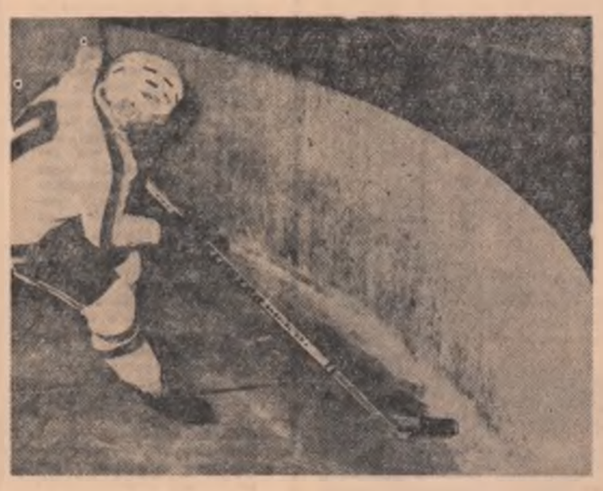

Protejînd pucul, la mantinelă

Foto: VIOREL RABA

CADRUL DEBUTULUI ȘTIINȚIFIC STUDENȚESC

(Urmare din pag. I)

mînt — să fie capabili să desfășoare și o muncă de cercetare? Ancheta noastră printre cadre didactice și studenți a relevat necesitatea unor schimbări organizatorice și de orientare menite să aducă substanțiale îmbunătățiri.

O primă serie de observații se referă la faptul că în activitatea cercurilor sînt încadrați prea puțini studenți. Numeric, ei reprezintă abia o treime dintre cei cu note bune și foarte bune. Căutînd explicația acestei stări de lucruri, am aflat că nu este vorba de lipsă de interes din partea studenților. Dimpotrivă. Cei care și-au afirmat dorința de a lucra în cercuri au fost mai mulți. Pentru cercul de chimie tehnologică: 14 solicitanți, 7 admiși; la cercul de chimie organică din 45 de cereri au fost aprobate „în limita locurilor disponibile" doar 6. O „selecție de admitere" s-a făcut și în celelalte cercuri. Solicitanții au fost admiși în cerc în ordinea mediilor. Așadar, este vorba de o capacitate limitată de cuprindere, condiționată — cum am aflat de la conducătorii cercurilor — de spațiul, aparatura și substanțele ce pot fi puse la dispoziția studenților pentru experiențe. Cum în anii următori pentru Facultatea de chimie va fi construit un local nou, modern este, credem, cazul să subliniem cu acest prilej atenția deosebită ce trebuie acordată amenajării și dotării laboratoarelor și în funcție de necesitățile actuale și de viitor ale activității studenților în cercurile științifice. Dar, rezolvări pot veni și pînă atunci. De pildă, prin programarea mai judicioasă a accesului studenților în laboratoare — posibilă în măsura în care experiențele vor fi eșalonate riguros, evitînd suprasolicitările din anumite etape (mai ales sfîrșitul anului universitar) — și prin acordarea unor fonduri suplimentare pentru procurarea unor substanțe mai scumpe, dar absolut necesare și în cercetările studențești. Pe de altă parte, crearea unui sistem de colaborare între facultate și întreprinderi, mergînd pînă la elaborarea unui act normativ, care să îl reglementeze — la nivelul legăturilor Ministerului Învățămîntului — pe lîngă alte multe avantaje ar lărgi considerabil posibilitățile materiale de lucru ale studenților. Pentru lucrări de cerc, care să poată fi ulterior dezvoltabile într-o temă de diplomă, studenții, evident, cei mai buni, și-ar putea asuma obligația studierii și rezolvării unor probleme de cercetare alese cu grijă — în funcție de cunoștințele și capacitatea practică de lucru ale studenților — dintre acelea care preocupă o anumită întreprindere, avînd dreptul să se documenteze și să facă experiențe chiar în întreprinderea respectivă. De asemenea, la îmbunătățirea activității în cercurile științifice — numai sub aspectul cuprinderii unui număr mai mare de studenți, ci și al calității muncii depuse, s-ar ajunge dacă aceasta ar fi orientată și către atragerea studenților la lectura metodică a unor cărți și publicații de specialitate în limbi străine și, pe baza acestei lecturi, la prezentarea unor recenzi și referate în fața colegilor. În prezent, acest mod de informare științifică este practicat numai în unele cercuri (chimie organică și chimie anorganică) sporadic. Ea se desfășoară mai mult ca premiză a experimentărilor, nu și pentru a comunica selecții de noutăți într-o problemă sau domeniu de specialitate. Asemenea activitate de informare științifică, la care ar trebui atrasă masa studenților are numeroase foloase; cultivă interesul și metoda cercetării bibliografice, capacitatea de a concepe și redacta un referat științific, lărgește orizontul culturii profesionale și îndeamnă la perfecționarea însușirii limbilor străine. Tocmai în funcție de pasiunea și seriozitatea afirmate într-o asemenea muncă, nu doar după notele obținute la examene, ar trebui selecționați studenții care în anii IV și V după ce au început cursurile de specializare, să cerceteze probleme a căror rezolvare pretinde experimentarea în laborator. S-ar înlătura astfel și posibilitatea de a descoperi prea tîrziu că în unele cercuri au ajuns și oameni fără un interes real, constant pentru activitate, în timp ce alții, cu adevărat pasionați, dar avînd note procentual inferioare, rămîn în afară.

Bilanțul după primul semestru se arată a fi nesatisfăcător pentru cercurile de radiochimie fizică, chimie tehnologică și chimie anorganică. S-au ținut doar două ședințe, din care una a fost consacrată problemelor organizatorice — primiri de noi membri, alegerea conducerii, comunicarea temelor. La asemenea situație se ajunge și datorită faptului că munca cercurilor nu este concepută într-o perspectivă mai largă. De pildă, încă la sfîrșitul anului universitar ar fi utilă comunicarea tematicii, chiar primirea de noi membri, ar trebui planificate comunicările care să fie prezentate în primele săptămîni ale anului universitar următor. Mai trebuie adăugat un amănunt, adesea neglijat: anunțarea publică a ședințelor de cerc. Aceasta se face prea puțin prin afiș — doar în cercurile de chimie organică și anorganică — n-a devenit o practică depunerea din vreme a lucrărilor la bibliotecă, astfel încît să se asigure o participare largă și activă a studenților — nu numai membrii cercului respectiv — la discuții.

În sfîrșit, o seamă de referiri se impun în legătură cu modul în care activitatea cercurilor științifice din această facultate este sprijinită și stimulată de către asociația studenților. Este edificator, credem, faptul că la Consiliul A. S. al facultății n-am primit decît informații sumare, vagi despre un semestru de muncă. Nici șeful comisiei profesionale, tov. asistent Adrian Fulea, și nici studenta Sanda Murgulescu care, ca membră a comisiei profesionale se ocupă de problemele activității științifice studențești, nu ne-au putut preciza pentru toate cercurile nici măcar datele elementare. De altfel, puși în fața întrebării directe: „dumneavoastră ce faceți?", tovarășii amintiți s-au mulțumit să... ridice din umeri. Și au fost de acord atunci cînd li s-a spus că ar fi trebuit să cunoască exact structura și activitatea fiecărui cerc, stadiul de elaborare a lucrărilor fiecăruia din membrii cercurilor, seriozitatea cu care muncește, eventualele greutăți întîmpinate. Tot așa, li s-a părut bună sugestia noastră de a se ocupa și de popularizarea activității cercurilor — printr-un buletin care să informeze succint despre problemele cercetate, profilul cercurilor, desfășurarea discuțiilor în cadrul ședințelor de lucru — sau de evidențierea publică a studenților care s-au remarcat prin rezultate valoroase în cercetare. Ne bucură o receptivitate atît de promptă la opiniile noastre, dar, considerăm că era o datorie elementară a tovarășilor să le cunoască — fiind vorba de însăși esența responsabilităților ce le revin în cadrul asociației — și să acționeze pentru realizarea lor.

SPORT

FOTBAL

● În prezența a 75 000 de spectatori, echipa Celtic Glasgow a învins cu scorul de 2—0 (0—0) formația iugoslavă Vojvodina Novisad și a obținut astfel calificarea în semifinalele „Cupei campionilor europeni". În primul joc victoria revenise fotbaliștilor iugoslavi cu 1—0.

● Echipa belgiană Standard de Liege a întrecut cu scorul de 2—0 (0—0) formația maghiară Vasas Gyor.

● Tragerea la sorți a sferturilor de finală a Cupei orașelor tîrguri la fotbal a dat următorul rezultat: Dynamo Zagreb—Juventus Torino; FC Bologna—Leeds United; Eintracht Franckfurt—Burnley; Lokomotiv Leipzig—Kilmarnock.

Noi victorii ale lui Ion Țiriac

În turul trei al probei de simplu bărbați din cadrul turneului internațional de tenis de la Barranquilla (Columbia), Ion Țiriac a obținut o nouă victorie, întrecînd cu 6—4, 6—0 pe jucătorul francez François Jaufrett. În proba dublu mixt, Ion Țiriac făcînd pereche cu jucătoarea olandeză Groenman a dispus cu 6—0, 8—6 de cuplul mexican Montana—Garcia.

SCURTE ȘTIRI

Duminică dimineața, cu începere de la orele 10,00, pe traseul de la Complexul Sportiv Pantelimon (capătul tramvaiului 14), clubul Metalul București organizează cea de-a doua etapă a concursului de motocros dotat cu „Cupa orașului București". La startul întrecerilor vor fi prezenți cei mai buni alergători de la cluburile Steaua, Metalul, Steagul roșu Brașov, Poiana Cîmpina și Locomotiva Ploiești.

● Anul acesta competiția ciclistă „Turul Angliei" se va desfășura între 28 mai și 10 iunie. Pînă în prezent și-au confirmat participarea echipe din Elveția, Franța, R. F. a Germaniei, Polonia, Suedia și U.R.S.S.

VITEZA PICIOARELOR NU SUBȚIAZĂ OBRAZUL...

(Urmare din pag. I)

jit pentru cele petrecute cu una dintre elevele mele.

În mai 1963, am selecționat-o la clubul „Constructorul", unde activez, pe tînăra Ionescu Elena, pe atunci elevă la Școala profesională „Dîmbovița". Deși foarte talentată, mi-am dat seama de la început că prezintă minusuri în educație. Totuși, era firesc să încerc, prima atenție îndreptîndu-mi-o spre obișnuirea ei cu disciplina, cu prezența permanentă la antrenamente, cu o viață ordonată. Urmările lipsei de educație s-au văzut imediat: chiar în acel an a vrut să fugă la alt club („mai bogat"), se purta grosolan cu colegii, mînjea, fuma. Cu toate acestea, timp de trei ani aproape în fiecare zi am fost la antrenamentele ei, am certat-o sau i-am vorbit frumos, am pedepsit-o sau am ajutat-o în rezolvarea unor dificultăți de acasă, am izolat-o de colegele care nu o puteau influența în bine, am încercat s-o fac să înțeleagă că sportul nu este o sursă de profituri, un mijloc de căpătuială și de viață ușoară ci o muncă serioasă, de perfecționare proprie, de continuă autodepășire, o muncă de răspundere socială. Curînd a ajuns în echipa națională de junioare, apoi campioană republicană. Eram bucuros, cum ar fi fost oricare de o asemenea reușită, de aceea am căutat să-i mențin dorința de afirmare și pe mai departe, dar și modestia. În același timp, pe măsura posibilităților, am ajutat-o să-și asigure viitorul, independent de activitatea sportivă, reușind să termine cu bine școala profesională și să-și însușească o meserie.

Cu indisciplina ei încă mai aveam de luptat (chiulea încă de la antrenamente, a început să dea semne de îngîmfare, se socotea atotștiutoare etc.), dar faptul care m-a descumpănit total a fost altul. În vara anului trecut, antrenorul ei, adică eu, care m-am ocupat de pregătirea ei de la primii pași în sport, am fost... „reclamat" printr-un memoriu la U.C.F.S., memoriu în care se spunea că „antrenorul nu se ocupă serios" de ea. Semna chiar eleva mea!

Ce explicație — m-am întrebat —, poate avea această atitudine pe care mi-e greu să o calific! Iată ce s-a întîmplat.

După ce a cîștigat titlul de campioană națională la 400 m și la cros junioare, mai multe cluburi, prin „misiții" lor, potrivit unei detestabile practici, au început să-i facă propuneri... superior avantajoase material Din acel moment, creîndu-i-se porți să-și ia zborul, nu s-a mai putut lucra cu ea: nu executa programul de antrenament, punea ea condiții... Prinsese deja aere de vedetă. În același timp a început să se vaiete că situația ei materială nu este „corespunzătoare" cu rezultatele sportive (deși aceste rezultate stagnau tocmai datorită lipsei de perseverență și seriozitate în pregătire).

Dar, ca să spunem lucrurile pînă la capăt, acela care a căutat să-și „ridice" nivelul performanțelor propriei echipe recoltînd din umbră talente descoperite și formate de alții, are un nume precis: este antrenorul Nicolae Păiș de la clubul „Steaua".

Cunoscînd slăbiciunile acestei tinere, insuficienta ei maturitate morală și de caracter s-a folosit tocmai de ele, determinînd-o nu numai să-și părăsească prietenii pentru cîțiva bani în plus, dar determinînd-o să-i și ponegrească. Și încă nu este totul. Tentînd-o cu bani, clubul și îndeosebi cei ce au discutat cu ea, au determinat-o să-și părăsească și munca în producție, să renunțe la profesia de muncitoare calificată în domeniul maselor plastice.

Iată ce întorsătură tristă: noi ne-am străduit ani de zile să o determinăm să înțeleagă că, indiferent de calitățile în sport, viitorul trebuie să și-l caute în munca ei, iar dînșii au stricat totul.

Aș vrea să fiu omenește înțeles. Chiar dacă la clubul „Steaua" i se putea oferi acestei fete condiții ceva mai bune consider că trebuia găsită o cale cinstită, se putea discuta cu mine, cu tovarășii de la clubul „Constructorul" și nimeni nu i-ar fi pus piedici. Dar nu s-a întîmplat așa.

Cine, ne întrebăm, în numele cărei reguli sportive, are dreptul ca, din dorința de a scăpa de efort, să facă asemenea angajări dezvoltînd ceea ce este mai imperfect din educația unui tînăr, îndemnîndu-l astfel la lipsa de respect față de cei lîngă care a crescut, la părăsirea profesiei și a clubului?

Am sesizat Federația de atletism și Consiliul General U.C.F.S. despre această situație. Federația ne-a asigurat că nu i se va da transferul la „Steaua" atletei Ionescu și că a fost chemată și îndemnată să revină la clubul unde a crescut. Ea a refuzat și m-a anunțat că „niciodată" n-a interesat-o clubul „Constructorul", că ea va trece oricum la „Steaua", care-i creează condiții materiale mai bune și că se vor face „intervenții" pentru a i se da transferul. Și așa, la 23 XI, Federația de atletism a chemat-o pe Ionescu Elena în lotul național după ce tot acest for hotărîse suspendarea ei pentru un timp din activitatea sportivă. Am înțeles astfel că noul ei antrenor, Nicolae Păiș, cîștigase partida fără efort. Situația era „aranjată"!

Este greu să exprim ce simt, acum, cînd vă relatez aceste fapte. Un lucru îmi este însă limpede: se mijlocesc uneori niște nedreptăți care nu pot rămîne nesancționate fiindcă ele dau unor tineri sentimentul că le este permisă — fiindcă sînt sportivi — încălcarea oricăror reguli de conduită, începînd cu disciplina și terminînd cu bunul simț, îi îndeamnă spre țeluri nedemne, iar toate acestea se răsfring negativ asupra sportului românesc.

Las cititorii să-și spună părerea!

---

că au întrebuințat înainte oțeluri slab aliate, au construit marele vas „Tokio Maru" de 150 000 tone.

— Acest oțel, care este foarte rezistent la oboseală este foarte bine primit de registrul pe care îl folosim în prezent — spunea ing. **ȘT. DRUGESCU**. El oferă în plus avantajul adoptării încă de la proiectare a unui oțel cu rezistența sporită fără a pune problema costului ridicat. **Deoarece o parte din producția de tablă a Combinatului siderurgic Galați va fi destinată construcției de nave, eliminîndu-se astfel importul, ar fi bine dacă specialiștii din I.C.E.M., ar veni la noi să discutăm despre utilitatea acestui oțel în construcția navelor.**

Într-adevăr, unele institute de cercetări din țară răspund foarte greu solicitărilor șantierului. Iată un exemplu: se urmărește în prezent înlocuirea lemnului cu material de punte cu altceva — un material ignifug, rezistent, la coroziune, bun izolator, impermeabil. A fost solicitată chimia, specialiști de la Întreprinderea „Anticoroziv" — București. Nu s-a primit nici-un răspuns.

Așadar, în atenția cercetătorilor și tehnologilor din chimie și din celelalte domenii: **„Nu vă speriați de răul de mare, tovarăși. Navele maritime se construiesc la Galați iar Galațiul este la Dunăre, la nici 4 ceasuri de București".**

Șantierul despre colaboratorii săi

Care este contribuția colectivului din șantierul naval la reducerea consumurilor specifice de metal?

Ing. **ȘT. DRUGESCU**: „Datorită noilor sisteme de trasare și debitare a tablelor, despre care s-a scris pe larg în presă, în șantierul nostru coeficientul de utilizare a metalului la croirea laminatelor se află la nivelul țărilor avansate. Bineînțeles, acest 83—85 la sută se referă la nave de mărimea celor pe care le fabricăm, deoarece cu cît un vas este mai mare crește proporția tablelor întregi, care ridică acest coeficient. Pentru reducerea adausurilor de prelucrare și a rebutului la turnarea corpurilor de revoluție, a fost construită o mașină de turnat centrifugal orizontală și se află în curs de execuție o altă mașină de turnat verticală".

Prof. ing. I. EGRI: „După cîte știm, șantierul întîmpină unele greutăți privind colaborarea cu alte întreprinderi din țară, pentru procurarea unor subansamble".

Ing. ȘT. DRUGESCU: „Practica a demonstrat necesitatea colaborării largi. Nu putem executa în șantier toate piesele prevăzute în proiect. Întreprinderile din țară au asimilat multe dintre echipamentele de punte, de exemplu vinciurile, care se fabrică la U. M. Timișoara. Unele întreprinderi din țară, din păcate destule, ne produc greutăți. Iată un exemplu: am încercat să schimbăm pereții despărțitori la navele pentru grîne — din oțel — cu aluminiu, care este de peste trei ori mai ușor. **Uzina „Metrom" Brașov ne-a livrat tablă cu marginile netăiate și, mai mult, cu compoziție departe de ceea ce cerusem noi. În plus, argonul, folosit la sudarea aluminiului, este produs de fabrica de la Cățelu — București sub orice critică".**

Ing. **M. SGRUMALA**: „Economii însemnate de metal s-ar putea obține și din modificarea tehnologiei de execuție a armăturilor sau prin procurarea lor de la întreprinderi specializate. Știu că șantierul a sondat cele cîteva unități din țară".

Ing. **ȘT. DRUGESCU**: **„Da, dar din păcate, fără rezultat. Uzinele așa-zis specializate în producția de armături — Uzina de utilaj petrolier Tîrgoviște, Uzina metalurgică Bacău și Uzina „Armătura" Cluj — execută o gamă destul de redusă.** În plus nu putem fi mulțumiți de calitatea armăturilor fabricate în aceste uzine. Mai bune sînt cele de la „Armătura", dar sînt numai de dimensiuni mici. Ar fi bine dacă în profilul unei întreprinderi ar exista o **secție specializată numai pe armături navale și în această privință Uzina mecanică Galați a căpătat o oarecare experiență. De ce să producă această uzină numai pentru S.N.G. și să nu execute toate piesele — valvule, ramificații, teuri etc. — și pentru Oltenița, Constanța, Tr. Severin, Giurgiu și Brăila?"**

Atribute esențiale ale valorificării superioare a metalului

Ing. **ȘT. DRUGESCU**: „În construcția navală un produs important este motorul principal. **Cu toate acestea la U.C.M. Reșița există nu numai experiență dar și condiții tehnice pentru asimilarea în condiții avantajoase chiar pe bază de licență, a unui motor care, ca și cel de 2 100 CP poate fi redus la puteri mai mici prin reducerea numărului de cilindri.** De asemenea, multă bătaie de cap ne dă echipamentul electric. **Importăm niște piese simple pe care industria noastră electrotehnică nu le produce încă deși ar putea.** Eu sînt de părere că este necesar să se analizeze cu și mai mult curaj problema contribuției acestui sector la realizarea unor produse".

Ing. **I. GHIȚĂ**: „Avem în țară o uzină de pompe destul de apreciată. Totuși, paradoxal, pentru navele noastre, importăm pompe — mai ales verticale. **Uzina de pompe din București ne-a refuzat categoric foarte multe propuneri, demonstrînd că realizarea în țară nu este eficientă.** Eu consider aceasta drept o lipsă de răspundere pentru că, după părerea mea, nu este admis ca o uzină cu dotarea și experiența acesteia să nu fie în stare să realizeze o eficiență corespunzătoare".

Ing. Ionel Ghiță

ATRIBUTELE ESENȚIALE ALE VALORIFICĂRII METALULUI — PRODUCEREA ÎN TARĂ A UNOR MAȘINI ȘI PIESE COMPLEXE, CARE, LA UN CONSUM REDUS DE METAL, AU O VALOARE RIDICATĂ ȘI ÎNLOCUIREA METALULUI CU PRODUSE SINTETICE, IEFTINE ȘI UȘOARE — CONSTITUIE, AȘA CUM S-A DEMONSTRAT AICI, PROBLEME REZOLVABILE ȘI STĂ ÎN PUTEREA INDUSTRIEI ROMÂNEȘTI SĂ LE REALIZEZE, IAR ACEASTA VA AVEA CA EFECT CREȘTEREA CAPACITĂȚII DE CONSTRUCȚIE A INDUSTRIEI CONSTRUCTOARE DE NAVE DIN ȚARA NOASTRĂ.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Încheierea turneului de sondaj al lui Wilson

Primul ministru britanic, Harold Wilson, şi ministrul de externe, George Brown, s-au reîntors miercuri seara la Londra, venind de la Luxemburg ultima etapă a turneului întreprins în ţările Pieţei comune, în legătură cu şansele aderării Marii Britanii la acest organism economic vest-european.

Corespondentul agenţiei FRANCE PRESSE constată, citînd părerea cercurilor politice din capitala britanică, că va fi dificil pentru Wilson, chiar după acest turneu, să ia o hotărîre imediată în ce priveşte aderarea la Piaţa comună. În cursul turneului său în capitalele „celor şase", premierul britanic a primit un răspuns diferit. Italia, Belgia, Olanda şi Luxemburgul sînt de acord cu primirea Marii Britanii în Piaţa comună, în timp ce la Bonn s-a manifestat o răceală, iar la Paris tăcerea preşedintelui de Gaulle a fost interpretată drept un „Da, dar mai tîrziu". Unele cercuri politice, relevă agenţia France Presse, apreciază că Wilson va încerca să cîştige timp cu scopul de a aplana opoziţia existentă faţă de aderare, atît în guvern şi Partidul laburist, cît şi în Camera Comunelor, precum şi în eventualitatea găsirii unei alte soluţii în cazul neaderării Marii Britanii la Piaţa comună.

Franţa înaintea celui de al doilea tur de scrutin

Campania electorală în vederea celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor legislative din Franţa se desfăşoară cu intensitate. Fronturile au fost delimitate cu precizie : în peste 300 de circumscripţii electorale se vor înfrunta doar cîte doi candidaţi : unul al grupărilor celei de-a V-a Republici şi candidatul unic al forţelor de stînga. Această simplificare a vieţii politice franceze, inimaginabilă cu cîţiva ani în urmă, apare ca trăsătura esenţială a viitorului scrutin, apreciază agenţia France Presse. Comitetul de acţiune al celei de-a Cincea Republici a hotărît să menţină candidaţii săi aproape în toate circumscripţiile. Formaţiunile stîngii au un candidat unic în 360 circumscripţii, repartizaţi după cum urmează : în 185 circumscripţii un candidat comunist, în 170 circumscripţii un candidat al Federaţiei stîngii democrate şi socialiste şi în cinci circumscripţii un candidat al Partidului Socialist Unificat. În celelalte 38 de circumscripţii, din totalul de 398 în care se desfăşoară al doilea tur de scrutin, unde stînga nu avea şanse de a obţine victoria, partidele şi-au menţinut candidatul lor propriu, acordul de desistare reciprocă nefiind aplicat. În general, desistarea a avut loc în favoarea candidatului stîngii cel mai bine situat după primul tur de scrutin. În aproximativ 15 circumscripţii, deşi candidatul comunist era mai bine situat după primul tur de scrutin, el şi-a retras candidatura în favoarea candidatului Federaţiei stîngii sau al P.S.U. din motive specifice. Centrul democratic şi-a menţinut candidaţii doar în aproximativ 70 circumscripţii.

ANGLIA. — Aspect de la expoziţia de mobilă „Căminul ideal" deschisă de curînd la Londra. În fotografie un aspect de la pavilionul românesc

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

FOSTUL vicepreşedinte al Statelor Unite, Richard Nixon, a părăsit miercuri seara Londra, plecînd la Paris. În capitala britanică, Nixon a avut convorbiri cu primul ministru britanic, Harold Wilson, şi cu şeful opoziţiei conservatoare, Edward Heath. La Paris el va sta trei zile.

În continuarea turneului său de informare, Nixon va vizita apoi Bonnul şi Roma.

DOUĂSPREZECE persoane şi-au pierdut viaţa într-un accident de avion ce s-a produs la doi kilometri de aeroportul din Caraci. Avionul, aparţinînd companiei franceze „Air Transport", s-a prăbuşit decolind de la aeroportul din Caraci, înainte de a reuşi să ia înălţime. Patru dintre cei şase membri ai echipajului au pierit, de asemenea, în acest accident.

CONFORM convenţiei încheiate la Londra, Danemarca a hotărît ca, începînd de la 1 iulie, să extindă la 12 mile marine limita apelor sale de pescuit în largul celor două braţe ale Mării Nordului, Skagerrak şi Kattegat. Pentru restul ţărmurilor daneze limita este menţinută la 3 mile.

RICKY GALLANT, un băiat în vîrstă de 11 ani din Adamsville, Canada, care a suferit de boala extrem de rară a îmbătrînirii premature, a încetat din viaţă miercuri. Deşi avea numai 11 ani, el prezenta caracteristicile fizice ale unei persoane de 95 de ani. Sora lui, Norma, de 8 ani, este afectată de aceeaşi boală incurabilă, cunoscută sub denumirea de „progeria".

TREI MEMBRI ai unei echipe de şapte alpinişti, care au încercat o primă „hibernare" în vîrful Mont McKinley — 6 192 metri — (Alaska), au dispărut în timpul escaladării.

ZIARUL „Ultimas Noticias", informează că specialişti ai Institutului naţional de studii arheologice din Mexic, au descoperit o piramidă considerată a fi drept cea mai mare din lume. Piramida se află în provincia Chiula, într-o regiune pe care guvernul mexican a transformat-o într-un centru de călătorii turistice. Ea are o înălţime de 70 metri şi măsoară la bază 300 de metri, fiind înconjurată de alte piramide mai mici. Directorul Departamentului de escavaţii, arhitectul Miguel Mesmacher, a declarat că speră că lucrările de cercetări în această regiune să fie terminate în scurtă vreme. El a adăugat că piramidele şi diferitele construcţii descoperite aici, fac parte dintr-o serie de opere executate de indienii Teotihuacanas în urmă cu aproximativ 3 000 de ani.

Navigatori temerari

Navigatorul solitar englez, Francis Chichester, care efectuează înconjurul lumii pe bordul bărcii cu pînze „Gypsy Moth 4", în lungime de 16 metri, se găsea miercuri la 5 430 km vest de Capul Horn, pe care urmează să-l treacă spre sfîrşitul lunii martie. Plecat la 29 ianuarie din portul australian Sydney, Chichester traversează în prezent Pacificul de sud urmînd paralela 50, cu o viteză medie de 250 km pe zi. El a fost însă întîrziat în largul coastelor Noii Zeelande de o furtună puternică, urmată de o vreme fără vînt, astfel încît nu şi-a putut respecta angajamentul de a străbate cei 10 000 km care despart Australia de Capul Horn într-o perioadă de 40 de zile.

*

Pluta „Pacifica", plecată în urmă cu cinci luni din Guayaquil (Ecuador) cu destinaţia Australia, se află în prezent în dificultate. Cei trei navigatori aflaţi pe bordul ambarcaţiunii, spanioliii Vitar Alzar, Manuel Camino şi francezul Marc Modena, se străduiesc de cîteva săptămîni să iasă din zona vînturilor contrarii pentru a-şi relua direcţia bună. Potrivit ultimelor informaţii, navigatorii au semnalat că bateriile postului lor emiţător de radio sînt aproape complet epuizate. Spre zona unde se află pluta a plecat nava militară mexicană „Guanajuato".

BELGIA. — Imagine de la Salonul ambarcaţiunilor de agrement deschis recent la Bruxelles

Un derby ANGLIA — RESTUL A.E.L.S. - ului

Cei şapte miniştri ai ţărilor A.E.L.S. nu s-au întîlnit într-o conjunctură prea fericită. Se pare că singurul motiv al convocării sesiunii de la Stockholm l-a constituit planificarea anterioară. Întrucît, dar, reuniunea însăşi a fost cam trasă de păr, nici rezultatele nu puteau fi strălucite. Şi n-au fost. Ba, mai mult, se poate chiar spune că lucrările Consiliului Ministerial al A.E.L.S. s-au încheiat fără nici un rezultat notabil.

Principala problemă de pe ordinea de zi s-a referit la raporturile dintre A.E.L.S. şi Comunitatea Economică Europeană (Piaţa comună). După cum este cunoscut, cu doi ani în urmă A.E.L.S.-ul — mai ales la îndemnul Angliei, a lansat Pieţei comune un apel în vederea fuziunii între cele două organisme economice vest-europene. Nu era, desigur, lipsit de importanţă să se analizeze ce soartă a avut apelul respectiv.

Dar lucrurile între timp se schimbaseră. Dacă în 1965 Marea Britanie împingea A.E.L.S.-ul spre Piaţă în speranţa ca, la înghesuială, să se strecoare şi ea, astăzi chestiunea se prezintă oarecum invers. Deoarece în ultimul an, Londra a luat iarăşi pe cont propriu bătălia aderării, cartea A.E.L.S. şi-a pierdut din importanţă şi, în consecinţă, n-a mai fost deloc jucată de guvernul laburist. Rămaşi într-un fel pe tuşă, partenerii britanicilor din Asociaţia Liberului Schimb n-au încetat o clipă să spere că vor reintra în joc. Dar reintrarea lor depindea acum de performanţele şefului de orchestră. De aceea, şeful a fost invitat ca, în cadrul sesiunii de la Stockholm, să-şi etaleze aceste performanţe.

Dar Londra a răspuns că nici ea nu le ştie prea bine. Cu multă prudenţă ministrul de externe britanic, Brown, a adus colegilor săi la cunoştinţă că „guvernul englez n-a avut încă timpul necesar să discute în mod serios rezultatele sondajelor efectuate la Paris, Roma, Bruxelles, Bonn şi Haga". De aceea, a arătat el, nu se poate preciza de pe acum care va fi viitorul demers britanic pe lîngă C.E.E., cu atît mai mult cu cît anumite evenimente externe — cum ar fi alegerile din Franţa, rezultatele negocierilor tarifare ale rundei Kennedy, întîlnirea la nivel înalt a celor şase la Roma — ar putea influenţa evoluţia situaţiei în Europa. Totuşi, pentru a-i linişti pe cei şase parteneri „aelsişti", Brown a ţinut să-i asigure că vor fi consultaţi înainte ca Marea Britanie să ia o hotărîre cu privire la Piaţa comună.

„Asigurarea" aceasta n-a dus însă la liniştirea scontată. Mai întîi pentru că aşa-zisa consultare poate fi făcută în zeci de feluri. Unul din ele ar putea să consiste în simpla aducere la cunoştinţă a unei hotărîri deja luate, partenerilor nerăminîndu-le altceva de făcut decît să se resemneze. Or, ei vor să fie siguri de pe acum că în cursul eventualelor tratative Anglia-C.E.E. procesul de consolidare a A.E.L.S. nu va fi întrerupt şi că, în eventualitatea unui eşec al aderării Angliei, nu vor fi compromise perspectivele înlăturării antagonismelor dintre cele două blocuri. După părerea lui Hans Schaffer, ministrul elveţian al economiei, Anglia nu trebuie să permită ca în cursul tratativelor cu C.E.E. „să fie pusă sub semnul întrebării soliditatea acordurilor vamale în vigoare între ţările A.E.L.S.". La rîndul său, ministrul de finanţe al Suediei, Crister Wickman, a avertizat că „există riscul ca situaţia să se înrăutăţească" şi A.E.L.S. să ajungă într-o poziţie şi mai proastă, în cazul în care cererea Angliei ar fi din nou respinsă.

În al doilea rînd, nu s-a spus nimic despre soarta A.E.L.S. în cazul cînd Anglia va deveni membră a C.E.E. Va rămîne A.E.L.S. în forma actuală, mai puţin Marea Britanie? Va izbuti Anglia să rămînă în ambele organisme (situaţie care, avînd în vedere prevederile Tratatului de la Roma, apare aproape imposibilă) ? Se va pune, sine die, şi problema aderării celorlalţi şase membri ai A.E.L.S. ? Dacă da, cine va ridica chestiunea, britanicii sau cei rămaşi ? etc., etc. În această chestiune se pare că încă de pe acum se conturează un meci între Anglia şi „restul A.E.L.S.-ului". După cum se ştie, Gunner Lange, preşedintele în exerciţiu al Consiliului A.E.L.S., intenţionează să întreprindă şi el un turneu prin capitalele celor şase. Aşa-dar „restul A.E.L.S.-ului" vrea să facă propriile sale sondaje, fără îndoială că sondajele britanice nu-l satisfac.

Dar chiar şi în cazul cînd acest al doilea turneu va fi întreprins, e greu de prevăzut că el va putea rezolva viitorul Asociaţiei, întrucît părerile membrilor faţă de aderarea întregului A.E.L.S. la C.E.E. sînt încă împărţite. Iar clarificări mai importante nu se aşteaptă înaintea viitoarei sesiuni care se va ţine, probabil, prin mai sau iunie.

ION D. GOIA

BUGETUL GENERALULUI ARMANDO

Reunit la Bissao, sub preşedinţia generalului Armando Schultz, guvernatorul general al Guineii portugheze, „Consiliul legislativ" al acestei „provincii africane" a Portugaliei, a aprobat recent bugetul pe anul 1967. Ştirea, comunicată de agenţia oficială portugheză ANI, nu ar fi suscitat nici un ecou dacă nu ar fi indicat faptul că, pentru prima oară, în ultimii ani, bugetul coloniei se va solda cu un excedent al încasărilor asupra cheltuielilor. Şi aceasta, în condiţiile în care, salariile „funcţionarilor" din Guineea portugheză vor fi sporite cu 12,5 la sută.

Comunicatul difuzat presei de guvernatorul Schultz păcătuieşte prin două „omisiuni". El nu precizează care sînt sursele de unde vor fi procurate încasările bugetare şi cine sînt „funcţionarii", sau mai bine zis mercenarii, ce vor beneficia de această majorare a salariilor. Un lucru pare să fie însă sigur. „Încasările" nu vor proveni în nici un caz din partea ţăranilor guineezi. Şi aceasta pentru motivul, extrem de simplu, că peste două treimi a teritoriului Guineii portugheze nu se mai află sub controlul trupelor comandate de generalul Schultz, detaşamentele patrioţilor care luptă pentru independenţa ţării lor acţionînd deja în împrejurimile oraşului Bissao, capitala coloniei. În ce priveşte sporirea salariilor „funcţionarilor" care au rămas fideli Lisabonei,

NOTE

mulţi observatori sînt de părere că această măsură constituie un ultim efort al puterii coloniale de a-şi asigura credinţa unui număr limitat de mercenari în condiţiile în care colonialiştii suferă lovituri tot mai puternice.

Nu este lipsit de interes de văzut cine este generalul Armando Schultz, trimis la Bissao de guvernul de la Lisabona cu sarcina expresă de a „pacifica" Guineea portugheză.

Despre el nu se poate spune în nici un caz că ar fi o persoană pricepută în domeniul finanţelor sau un specialist în probleme bugetare. Generalul Schultz este un „om al armelor". La cererea lui Salazar, el a plecat acum cîţiva ani în Angola unde a avut două sarcini importante. Prima era reprimarea forţelor care luptă pentru independenţă, iar cea de a doua „colectarea de fonduri" pentru ducerea războiului colonial. Dacă în ce priveşte prima sarcină, activitatea generalului Schultz s-a soldat cu un eşec, în cea de a doua a obţinut unele succese, apreciate cum se cuvine de guvernul de la Lisabona. El a intrat în legătură cu lumea cercurilor de afaceri din diferite capitale occidentale, convingîndu-le să facă investiţii pentru exploatarea imenselor bogăţii ale subsolului angolez. În schimbul concesiunilor, el a cerut să-i fie acordate împrumuturi substanţiale pentru „menţinerea ordinei şi păcii în rîndurile indigenilor".

Acum, generalul Schultz a fost însărcinat să pună capăt „rebeliunii" din Guineea portugheză unde corpul expediţionar colonialist se află, practic, paralizat. Pentru aceasta, guvernul portughez consideră că trebuie noi trupe, mai multe arme şi instalaţii militare. Dar cine poate finanţa bugetul de război al generalului Schultz în condiţiile în care vistieria Lisabonei este aproape goală ? Printr-o indiscreţie s-a aflat acum că întreprinzătorul general a stabilit, în martie, anul trecut, contacte cu trustul petrolier nord-american „Esso". Cu încuviinţarea guvernului de la Lisabona el a negociat cu reprezentanţii acestui trust acordarea unei concesiuni teritoriale de 50 000 km. pătraţi în Guineea portugheză unde „Esso" a căpătat dreptul „de a efectua prospecţiuni şi exploatări timp de 45 de ani" în schimb, trustul nord-american a „echilibrat" bugetul generalului oferindu-i chiar posibilitatea să anunţe un... excedent !.

I. RETEGAN

Un alt martor la Dallas

Ancheta întreprinsă de procurorul Jim Garrison, privind existenţa unui complot pentru asasinarea preşedintelui Kennedy, s-a deplasat din oraşul New Orleans la Dallas unde, după cum anunţă agenţia France Presse, un nou martor ar fi făcut revelaţii importante. Acest martor, despre care nu se auzise pînă acum, este Ramon Cummings, un fost şofer de taxi din Dallas. Interogat de doi adjuncţi ai procurorului Garrison, el a afirmat că a transportat trei bărbaţi, la începutul anului 1963, din apartamentul lui Jack Ruby spre cabaretul acestuia, „Caruselul", şi a identificat pe doi dintre ei ca fiind Lee Harvey Oswald şi David Ferrie, care a fost găsit mort, în urmă cu 15 zile, la New Orleans. În ce priveşte cea de a treia persoană, Cummings a declarat numai că era un „bătrîn".

Declaraţiile şoferului au fost comunicate corespondentului agenţiei France Presse de un adjunct al procurorului din Dallas, care a asistat la interogatoriul luat acestui nou martor. Cummings a afirmat că pînă acum nu a vorbit nimănui despre faptul că a transportat cele trei persoane. El a hotărît să o facă după ce a devenit publică ancheta întreprinsă de procurorul Garrison şi a recunoscut pe David Ferrie într-o fotografie publicată de ziare.

Între timp, se aşteaptă cu interes audierea, martea viitoare, de către procurorul Garrison a lui Clay Shaw, cunoscut om de afaceri din acest oraş. El fusese arestat săptămîna trecută, dar a fost pus în libertate pe cauţiune. Arestarea a fost făcută pe baza declaraţiilor unui „informator" care a arătat că a asistat la o întîlnire în cursul căreia Oswald, Ferrie şi Shaw au discutat despre asasinarea preşedintelui Kennedy.

Noul preşedinte al Salvadorului

Consiliul central electoral din Salvador a confirmat alegerea lui Fidel Sanchez Hernandez ca preşedinte al ţării. El va prelua oficial puterea la 1 iulie 1967. Potrivit rezultatelor provizorii ale alegerilor, colonelul Sanchez Hernandez a obţinut 241 907 voturi. Pentru candidatul Partidului democrat-creştin, Abraham Rodriguez, au votat 90 802 persoane, pentru cel al Partidului Acţiunea Renovatoare, Fabio Castillo Figueroa, 54 451, iar pentru Alvaro Martinez, reprezentantul Partidului popular salvadorian, 46 799 alegători.

După anunţarea rezultatelor, viitorul preşedinte a declarat că va continua politica actualului guvern Rivera, caracterizată prin relaţii strînse cu S.U.A. şi ţările membre ale Pieţei comune a Americii Centrale. El a reafirmat, de asemenea, opoziţia faţă de forţele de stînga din Salvador.

S. U. A. : Un post de radio clandestin al populaţiei de culoare

Un post de radio clandestin, denumit „Radio Free Harlem", ale cărei emisiuni sînt axate pe apărarea drepturilor populaţiei de culoare, preocupă de aproape o lună pe agenţii Comisiei Federale de Comunicaţii a S.U.A., care caută să descopere amplasarea lui. Acest post de radio a fost ascultat pentru prima dată la New York, la 12 februarie. Crainicul acestui post de radio a anunţat că staţia de emisie se află undeva în largul Oceanului Atlantic şi ar fi primit autorizaţia Comisiei Federale de Comunicaţii (F.C.C.). Un purtător de cuvînt al F.C.C. a dezminţit această afirmaţie, declarînd că postul „Radio Free Harlem" este ilegal şi operatorii lui sînt pasibili de pedeapsă cu închisoare pînă la un an şi o amendă de 10 000 dolari. Agenţia France Presse precizează că postul de radio respectiv susţine totodată pe Adam Clayton Powell reprezentantul populaţiei de culoare din cartierul Harlem (New York), care a fost privat de dreptul de a-şi ocupa locul în Congresul american.

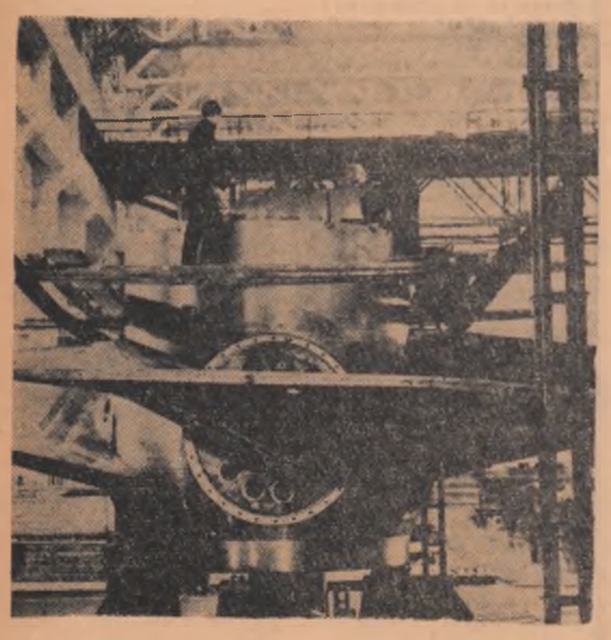

U.R.S.S. — La Uzina metalurgică din Leningrad

ANTICIPĂRI

Curînd automobilul electric ?

Automobilul de azi va deveni repede o piesă de muzeu ? A sunat ora automobilului electric ?

Răsfoind ultimele numere ale publicaţiilor de specialitate ai senzaţia că se apropie, cu extraordinară rapiditate, o revoluţie, în domeniul automobilisticii. Unul din elementele ce se desprind din informaţiile ieşite la iveală este faptul că acumulatorii „superuşori" par a fi făcut progrese realmente fantastice. S-a anunţat astfel, că un acumulator american pe bază de lithium şi un halogen mineral, acumulator care potrivit unor surse ar fi fost deja experimentat, poate produce 1 300 waţi-oră pe kilogram-greutate. E enorm. Aceasta permite o rază de acţiune pe deplin comparabilă, ba chiar superioară celei a automobilelor deservite de motor cu explozie. Pilele cu combustibil fac, de asemenea, progrese remarcabile şi e foarte probabil ca în următorii cîţiva ani sursele de energie electrică pentru acţionarea automobilelor de tip electric să fie competitive în raport cu motorul cu benzină. Va rămîne, desigur chestiunea preţului. Dar, de fiecare dată cînd un dispozitiv poate fi pus pe piaţă în milioane de exemplare, preţul scade relativ repede.

Motoarele electrice pentru automobile fac, la rîndul lor, mari progrese. În primul rînd, motoarele monopolare. Unele dintre ele, cum sînt cele experimentate în ultimul an în Franţa şi Republica Federală a Germaniei, sînt capabile să dezvolte un cal-putere pentru 300—350 grame greutate. Se poate prevedea, de asemenea, posibilitatea unei recuperări parţiale de energie de circa 20 la sută, la coborîre. Un automobil electric cu sistem mixt : motor cu explozie plus acumulatori este în curs de construcţie şi experimentare în Statele Unite. O motocicletă electrică a fost deja experimentată cu rezultate bune în Japonia. Tot în Japonia se lucrează la proiectul unui autobuz electric.

Vom trăi curînd marea revoluţie în domeniul automobilului ? Progresele în proiectarea elementelor automobilului electric par promiţătoare. Dar nu trebuie uitat că, pe lîngă experimentul tehnic mai există factori care trag serios în cumpănă. Industria automobilului şi cea a petrolului au o asemenea inerţie încît s-ar putea ca detronarea vehiculelor cu motor „clasic" să fie un proces foarte lent, de cîteva decenii.

E. R.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".